

## Forța vieții

Nicu Hăloiu

---

Forța vieții

...

Se lasă toamna, blândă noapte  
A unui an plin de culoare.  
Toate-adorm visând tăcute  
Primăvara, cu-a ei șoapte  
Din muguri ce țâșnesc spre soare  
Cu forța vieții, forța vieții, renăscute!

...

Plouă rece și mărunț,  
Și chiar de intră-n amorițire  
Pregătindu-se de iarnă  
Toamna-i anotimpul sfânt  
Plin de farmec și iubire,  
Ce-așteaptă iarna să-și cearnă  
Fulgii ei albi de zăpadă,  
Stropi de soare prinși în gheață,  
Ca să păstreze-ntreaga viață  
Sub pătura-i moale și caldă,  
Ce doarme așteptând să-apară,  
Din dosul coamelor de dealuri,  
În scânteietoare valuri,  
Soare blând, soare blând de primăvară!

...

Dar, mai este până-atunci,  
Așa că viața, cu răbdare,  
așteaptă-n fiecare floare,  
Să răsără-n văi și lunci  
Să ne umple, să ne umple, de culoare!